

Szövegmagyarázat a lélekről

A régi korok bölcs emberei a léleknek női nevet adtak. Természetét tekintve valóban női minőség.

Sőt, még méhe is van.

Amíg egyedül volt az atyával, szűz volt és része az androgén formának. Amikor azonban testbe zuhant és erre az életre jött, sok-sok rabló kezébe hullott. És a buja teremtmények egymás után átmentek rajta és [...] őt. Néhányan erővel használták, miközben mások ajándékkal csábították el. Röviden, beszennyezték, és ő [...] a szüzességét.

És az ő testében prostituálta önmagát és odaadta magát egynek és mindenkinek, mindegyiküket oly módon ölelte, mintha a férje lenne. Amikor ledér módon viselkedett, hűtlenségben a házasságtörőkkel, azok használhatták őt, aztán mélyet megkeserült és megbánta bűneit. Amikor azonban elfordította arcát a házasságtörőktől, mások felé fordította, és ők rákényszerítették, hogy velük éljen és szolgáltatásokat nyújtson nekik az ágyban, mintha csak ők lennének az urai. Szégyene ellenére, nem volt bátorsága elhagyni őket, ezért hosszú időn át megtévesztették őt, hűséget színlelve, igaz férjként feltüntetve magukat, mintha lelkiismeretesen gondoskodnának róla. Végül azonban már nem érdekelte őket és engedték elmenni.

Ezután elhagyott özvegyasszonnyá vált, segítség nélkül maradt; még egy mérő élelmet sem adtak neki nyomorúsága idején. Semmi mást nem kapott tőlük a beszennyezésén kívül, amit akkor adtak neki, amíg testi kapcsolatban álltak vele. A házasságtörőktől származó utódai pedig némák, vakok és betegesek voltak. Gyengeelméjük.

Azonban amikor a magasságos atya meglátogatta, és lenézett rá, és látta az ő panaszát – szenvedését és szűzességét – és bűnbánatát a prostitúció miatt, melybe igencsak elmerült, és amikor ő elkezdte nevén szólítani (az atyát), hogy esetleg segíthetne rajta [...] teljes szívéből így szólt: „Ments meg engem atyám, mivel benyújtottam a számlát azoknak, akik miatt elhanyagoltam a házamat és elhagytam a szűzies életet. Emelj újra magadhoz.” Mikor meglátta őt ebben az állapotban, meglátván benne az értéket, kiterjesztette rá kegyelmét, mivel igen sok szenvedés érte amiatt, mert elhanyagolta házát.

Aggódván a lélekben bekövetkezett prostitúció miatt, a Szent Szellem számos helyen profétál. Jeremiás könyvében például így (3:1-4) :

„Ha a férj elválik feleségétől és a felesége elmegy és másik férfit fog, mindezek után visszatérhetne hozzá? Nem tenné saját magát gyalázatossá ily módon?” „Te prostituáltad magad számos pásztortal és mégis visszatértél hozzám!” – mondta az Úr. „Tégy egy becsületes pillantást és nézd, hogyan prostituáltad magad. Nem ültél az utcákon beszennyezve a földet a prostitúciós tevékenységeddel és a bűneiddel? És elvittél sok-sok pásztort ezekbe a botrányokba magaddal. Szégyentelenné váltál mindenki előtt. Nem hívtál, mint rokonodat vagy atyádat vagy előljáródat a szüzességeddel kapcsolatban.”

Ugyancsak írva vagyon Hoseás prófétánál (2:2-7)

„Gyertek, menjetek perre anyáttal, mivel nem a feleségem és én sem vagyok a férje. Eltávolítottam prostitúcióját jelenlétemben és eltávolítottam a becstelenség jelét mellei közül. Olyan meztelenre vetkőztetem, mint születése napján volt, és olyan sivárrá teszem, mint a víz nélküli föld, és hosszú időn át gyermektelenné teszem. Nem mutatok szánalmat gyermekei iránt, mert hogy prostituáltak gyermekei, mivel az anyjuk önmagát prostituálta és tette ki gyerekeit szégyennek. Mire ezt mondta 'A szeretőim által prostituáltam önmagamat. Ők voltak, akik kenyeret adtak nekem és ruháztak és felöltöztettek, és olajat és bort adtak és mindent, amire csak szükségem volt.' Ezért most kizárom őket, hogy ne tudjon a megbecstelentőitől futni. És amikor keresi és nem találja őket, azt fogja mondani: 'Visszatérek a korábbi férjemhez, mivel akkoriban jobb volt nekem, mint most.'”

Ismét Ezekiel (16:23-26)

„Sok gonoszság után, mondta az Úr, bordélyházat építettél magadból és gyönyörű helyet foglaltál el az utcákon. És bordélyházat építettél magadból minden tekintetben és szétszórtad szépségedet, és minden sikátorban szét tetted a lábad, és megsokszoroztad prostitúciós tevékenységedet. Egyiptom fiaival prostituáltad magadat, akik a szomszédaink, a nagyszerű húsú férfiakkal.”

De mit is jelent, hogy „Egyiptom fiai, a nagyszerű húsú férfiak”, ha nem a hús birtoklását, és az érzékek birodalmát, és a földdel való kapcsolatot, melyek által a lélek bemocskolódik itt, kenyeret kapván

belőlük, miként bort is, olajat, ruhát és más külső és értelmetlen, a testet körülvevő dolgokat – dolgokat, melyekről úgy gondolta, szüksége van rájuk.

Azonban a prostitúcióval kapcsolatosan a megváltó apostolai így rendelkeznek (Ap.Csel. 15: 20, 29; 21:25; Thes 4:3; 1 Cor 6:18; 2 Cor 7:1) „őrizkedjetez ettől, tartsátok tisztán magatokat tőle.”, ne csak a test prostitúciójáról beszéljetez, de különösen a lélekéről is. Ennek okán az apostolok írtak az Isten egyházainak, hogy ilyen prostitúció ne forduljon elő közöttük.

Hát igen, a léleknek a legnagyobb harcát a prostitúcióval szemben kell megvívnia. A test prostitúciójának is ez az eredete. Ezért írta Pál a Korintusiakhoz (1 Kor 5:9-10), mondván: „Megírtam nektez a levélben, 'Ne tartsátok kapcsolatot prostituáltakkal', egyáltalán nem azt (jelentvén), hogy ennek a világnak a prostituáltjaival, vagy kapzsijaival, vagy tolvajaival, vagy bálványimádóival, hiszen akkor ki kellene menetek a világból” – itt a beszéd szellemisége – „A harc nem a hús és a test ellen irányul – miként mondja (Efe 6-12) -, hanem a világ sötét vezetői ellen és gonosz szellemiség ellen.”

Amíg a lélek mindenfelé csapongva összefekszik mindenkivel, akivel csak találkozik és megbecsteleníti önmagát, létének szenvedése számára terméketlen. Amikor azonban megérti nehéz helyzetét, amelyben van és sírásra fakad az atya előtt és bűnbánatot tart, akkor az atyja kegyelmet gyakorol felette és segít neki elfordítani a méhét a külső dolgoktól és ismét befelé fordítani, így a lélek újra a visszanyeri a megfelelő tulajdonságait. A nők esetében nem így működik a dolog. Mivel a test méhe a testben van, miként más belső szervek is, a lélek méhe azonban körül és kívül található, mint a férfi nemi szervek, melyek kívül vannak.

Így hát amikor a lélek méhe az atya szándéka szerint saját magába fordul, azonnal megkeresztelkedik és megtisztul a külső szennyeztől, melyek mint ruhák rakódtak rá, ezeket pedig, ha bepiszkolódnak, vízbe teszik és addig forgatják, amíg a szenny el nem távolodik róluk és tiszták nem lesznek. Ugyanígy, a lélek megtisztítása is visszahozza annak megújulását, korábbi természetét és újra önmaga felé fordítja őt. Ez az ő keresztisége.

Azután elkezdett erőlködni önmagában, miként egy nő szülés közben teszi, aki gyötrődik és szenved a szülésének óráján. De mivel nő, önmagában erőtlen, hogy gyermeket nemzzen. A mennyből az atya leküldte hozzá az ő emberét, aki a nő bátyja, az elsőszülött. Azután megérkezett a vőlegény a menyasszonyhoz. A nő feladta prostituált életmódját, megtisztította önmagát a házasságtörés szennyeztől, és megújította önmagát, miként egy menyasszonyhoz illik. Megtisztította önmagát a menyegzői szobában, megtöltötte parfümmel, leült és várta a vőlegényét. Nem sokkal korábban még a piactereket járta, s mindenkivel hált, aki csak megtetszett neki, ám most továbbra is várt rá – (mondván) „Mikor jön el?” – és félte őt, mert nem tudta milyen a külseje: Nem emlékezett már többé arra az időszakra, amikor elhagyta atyja házát. Ám atyjának kívánsága szerint <...> És úgy álmódott róla, miként egy szerelmes nő gondol a férfira.

És aztán a vőlegény, megfelelve atyja kívánságának, lejött hozzá a menyegzői szobába, melyet előkészítettek. És feldíszítette a menyegzői szobát.

Mivel ez a házasság nem olyan, mint az érzéki házasság; mindazok, akik testi kapcsolatra lépnek, örömeiket lelik a testi kapcsolatban. Azonban, mintha egyfajta határként szolgálna, ha a fizikai vágy elmúlik, megjelenik a bosszúság és elfordítják arcukat egymástól. Ám ez a házasság [...]. „Amikor végre egyesülnek egymással, ők egyetlen létté válnak.” Ezért is mondja a próféta (Gen. 2_24) az első férfival és nővel kapcsolatban: „Egyetlen testté lesznek”. Mivel már eredetileg is egyek voltak, amikor az atyával voltak, mielőtt a nő félrevezette a férfit, ki az ő bátyja. Ez a házasság újra összehozta őket, és a lélek egyesült az igaz szerelemben, az igazi mesterével, mivel írva vagyon: (pl. Gen. 3:16, Cor 11:1, Eph. 5:23): „Mivel a nő mestere a férje”.

Azután fokozatosan felismerte őt, és ismét felderült, sírásra fakadt a férfi előtt, amint felidézte korábbi szégyenteljes özvegyi életét. És még jobban feldíszítette magát, minél kellemesebb legyen vele lenni.

És a próféta azt mondja a Zsoltárok könyvében (Zsol. 45: 10-11): „Halld lányom, és nézd és fordítsd ide füled és felejtse el a népedet és atyádnak házát, mert a király megkívánta szépségedet, mivel ő a te urad.”

Mivel pedig ő ezt akarta a nőtől, hogy forduljon el népétől és a házasságtörésektől, azoktól a dolgoktól, melyek felé egykor figyelme irányult, csupán a királyának legyen odaadó, a valódi urának, és felejtse el földi atyjának házát, és mindazokat, akikkel rosszul ment sorsa, ám emlékezzen az ő mennyei atyjára. Miként az szintén meg volt mondva (Ter. 12:1) Ábrahámnak: „Jöjj ki országodból és hagyd el rokonságodat és atyád házát.”

Amikor tehát a lélek ismét feldíszítette magát a szépségében [...] élvezettel töltötte el, hogy szeretik

és a férfi is szereti őt. És amikor a nő egyesült a férfival, megkapta magját, mely nem más, mint a élet-adó szellem, a férfi által tehát a nő jó gyermekeket szül és felneveli őket. Ez a nagyszerű és tökéletes csodája a születésnek. Ilyeténképpen tette ezt a házasságot tökéletessé az atya óhaja.

Így most már rendjén való dolog, hogy a lélek megújítja önmagát és a nő olyanná válik, mint korábban volt. a lélek most már összhangban mozdul vele. És ő megkapja az atyától az isteni természetet a megfiatalodáshoz, így visszakérülhet arra a helyre, ahonnan eredetileg származik. Ez a feltámadás, ami a halálból történik. Ez a fogságból való megszabadulás, Ez a mennyekbe felfelé vezető út. Ez az atyához felfelé vezető út. Ezért mondta a próféta (Zsol. 103:1-5):

„Imádd az urat, óh, lelkem, és minden ami bennem van, (imádja) szent nevét. Lelkem, imádd az Istent, aki megbocsátja minden bűnöd, aki meggyógyítja összes betegségedet, aki megmenti az életedet a haláltól, aki kegyelemmel koronáz meg, aki jó dolgokkal elégti ki életedet. Fiatalságod megújításra kertül, mint a sasé.”

Aztán, amikor a nő újra fiatal lett, felemelkedett atyjához, imádta az atyát és fivérét, akik által megmenekítettett. ily módon újjászülvén a lélek megmenekült. És ez pedig nem ismételtetés, vagy szakmai gyakorlat, vagy tankönyv. Sokkal inkább a [...] nagylelkűsége, a [...] ajándéka. Hiszen ez mennyei dolog. Ezért a megváltó kihirdeti (Jn. 6:44): „Senki sem jöhet hozzám, amíg nem vonzza őt Atyám és nem hozza el hozzám; és én magam fel nem emelem őt az utolsó napon.”

Ezért ildomos tehát imádkozni az atyához, és teljes lelkünkkel hívni őt – nem külsőleg, a szánnal, hanem a szellem által, mely bennünk van, mely a mélységekből származik – sóhajtván, bűnbánóan az életért, melyet élünk, beismervén vétkeinket, felismerni a csalásokat, melyekben részünk volt, és a pusztá lelkeseledést; szomorkodván afelett, milyen volt a sötétségben és a hullámok között, gyászolván önmagunkat, hogy megkönyörüljön rajtunk, gyűlvén önmagunkat, milyenek is vagyunk mostanság.

Nézzük újra a megváltó szavait (Mt. 5:3, Lk. 6:12): Áldottak, akik gyászolnak, mert megvigasztalást nyernek, áldottak akik éhesek, áldottak, akik éheznek, mert megelégtetnek.”

Azt is mondta még (Lk. 14:26): „Ha valaki nem gyűlöli meg lelkét, nem követhet engem.” Mivel a megváltás bűnbánattal kezdődik. Ezért (Ap.Csel. 13:24): „Mielőtt Krisztus megjelent János előtt, ő a bűnbánat keresztiségét prédikálta.”

A bűnbánat a bajban és a szerencsétlenségben jelentkezik. Az atya azonban jó és szereti az emberiséget, és hallja a lelkek hívását és elküldi hozzájuk a megváltás fényét. Ezért azt mondta a próféták szelleme által (Cl 8:3): „Mondjátok meg népem gyermekeinek, 'Ha bűneitek a földről eljutnak a mennybe, és vörösebbek lesznek a skarlátnál és feketébbek a zsákvászonnál, ám ha visszatértek hozzám őszinte lélekkel és 'atyámnak' szólítottok engem, törödni fogok veletek, mint szent emberekkel.'”

És újra, egy másik helyen (Isa. 30:15): „Így mondja az úr, Izrael szentje: 'Ha megtérsz és elpanaszolod (bűneid) megmenekülsz és akkor tudni fogod, hol voltál, amikor az ürességben bíztál.'”

Ismételen nézzünk meg egy további helyet (Isa 30:19-20): „Jeruzsálem sokat sírt, mondván, 'Irgalmaz nekünk'. Ő irgalmazni fog nektek a sírásotok hangját hallván. És amikor meglátja, törödni fog veletek. És az úr a szenvedés kenyerét adja nektek és az elnyomás vizét. Mostantól kezdve, akik megtéveszteni próbálnak, nem tudnak a közeletekbe férkőzni. Szemeitek meg fogja látni azokat, akik megtévesztenek titeket.”

Azért is helyes dolog imádkozni az Istenhez éjjel és nappal, kinyújtani a kezünket felé, miként az emberek teszik, amikor a tenger közepén hajóznak: teljes szívükből imádkoznak az Istenhez, mindenféle képmutatás nélkül. Akik képmutatóan imádkoznak, önmagukat tévesztik meg. Természetesen ő tudja ki érdemes a megváltásra, mivel az Isten megvizsgálja a belső dolgait és a szíve legmélyéig kiismeri. Senki sem alkalmas a megváltásra, aki a megtévesztés helyét szereti továbbra is.

Ezért található az író (Homérosz, Odüsszeusz 1.48-1.59) című munkájában: „Odüsszeusz ült a szigeten és sírt és elfordította arcát Kalüpszótól és a mesterkedéseitől, vágyakozván látni faluját és az abból felszálló füstöt. És ha nem kapott volna segítséget a mennyből, nem lett volna képes visszatérni falujába.”

Heléna ugyancsak <...> (Odüsszeusz 4.260-261): „A szívem önmagához fordult éntőlem. Ez az én házam, ahová vissza akarok térni.”

Erre sajnálkozva (Heléna) azt mondta (Odüsszeusz 4.261-264): „Afrodité vezetett félre engem is hozott el a falumból. Az egyetlen lányom hátrahagytam, és a jó, megértő, jóvágású férjemet.”

Amikor tehát a lélek elhagyja tökéletes férjét, Afrodité hűtlensége miatt, aki jelen van a nemzés folyamata során, a nő szenvedni fog. Ha azonban sajnálatot és bűnbánatot tanúsít, visszatérhet házába.

Természetesen Izraelt nem keresték volna fel az első helyen, hogy kihozzák Egyiptom földjéről, ki a fogság házából, ha nem mutat sajnálatot az Isten felé és nem siránkozik a munka miatti elnyomás alatt.

Ugyancsak írva van a Zsoltárok Könyvében (6:6-9): „Nagy bajban voltam bánatomban. Könnyeimmel áztattam ágyam és minden éjszakám. Megöregedtem ellenségeim között. Távozzatok tőlem, mindahányan, akik a törvénytelenységben éltek, vigyázzátok az urat, aki meghallgatta hangos sírásom és az úr meghallgatta az imáimat.”

Ha bűnbánatot tartunk, az igaz Isten gondoskodik rólunk, ő, aki hosszú ideje szenved és bőséges kegyeleme, az övé a dicsőség mindörökkön örökké. Ámen!

[Fordította: Aranyi László](#)

[Vissza a nyitólapra](#)